

TOYGUN DİKMEN İLE MÜZİK YAŞAMI ÜZERİNE GÖRÜŞME

Serap AKDENİZ

EÜ DTM Konservatuarı, Temel Bilimler Bölümü, Öğretim Görevlisi, Dr.

Toygun Dikmen Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuarı'nın kuruluş yıllarından itibaren on sekiz yıl gibi uzun bir süre okulumuza emeği geçmiş değerli bir hocamızdır. Ben de şu anda okulda öğretim görevlisi olarak görev yapan birçok arkadaşımızın ve benim üzerimde büyük emeği olan Toygun Dikmen hocamızla kendisinin müzik geçmişi, deneyimleri ve eğitimciliğine dair önerilerini içeren bir görüşme yapmayı uygun buldum. 26 Mart 2010 12.15'de Sayın Hocamızla okulumuz amfisinde, Âşık Veysel'i anmak üzere Mahmut Karagenç'in birinci sınıf öğrencileriyle hazırlanmış olduğu ve Yrd. Doç. Dr. Bahadır Tutu'nun da konuşmacı olarak katıldığı anlamlı sunumu izledik. Sunumdan sonra müdür yardımcımız Yrd. Doç. Dr İlhan Ersoy'un daveti üzerine Toygun Hocamız da Âşık Veysel'le ilgili anılarına anlatarak, günün anlamını daha da pekiştirdi. Daha sonra sayın hocamız Toygun Dikmen'le görüşmemizi gerçekleştirdik.

S. AKDENİZ Hocam bildiğiniz gibi okulumuzun eğitim hayatında yirmi beşinci yılını kutluyoruz. Ben de üzerimizde büyük emeği olan, birçok sanatçı ve eğitimci yetiştirmiş bir hocamız olarak sizinle bir görüşme yapmak istedim. Amacım eğitimde yirmi beşinci yılımız dolayısıyla yayınlanacak olan dergimizde sizin de yer almanız ve genç kuşakların da sizi tanınmasıdır.

T. DİKMEN Eksik olma Serapçığım. Çok mutlu oldum. İnşallah gerekenleri ifşa ederiz.

S. AKDENİZ Hocam müziğe nasıl başladınız?

T. DİKMEN Her müzisyenin söylediği gibi küçük yaşlarda diyemem. O zamanları iyi hatırlıyorum. Küçüklüğümlle ilgili hatırladığım en önemli şey annemle babamın Atatürk'ün öldüğünü duyduklarında ağlaşmalarıdır. Onları görünce ben de ağlamıştım. Ama şunu söyleyebilirim ki müzikle ilgili hatırladığım şey annemin iyiye yakın ud çalmasıydı. Babamın da çok güzel sesi vardı. Şu anda düşünüyorum da kimseyle bir tutamıyorum onun sesinin güzelliğini. Annem çalar babam da şarkı söylerdi. İlkokula başladığım sene çok yakın bir akrabamızın bir mandolini vardı. Gövdesi düz değil de ud şeklindeydi, tam bir mandolin. Sonradan ben onları İtalyan filmlerinde, Mandolinato orkestralarında gördüm. İlkokulda Fikri Şenürkmez diye bir öğretmenim vardı. O beni mandolin çalmaya yönlendirdi. Bir de annemin bir büyüğü olan teyzem benim kulaktan dolma söylediğim, annemden öğrendiğim eserleri çok beğenirdi.

Annemin adı Ayniye'dir. "Ayniye bu çocuğun sesi çok güzel heba etmeyelim" derdi. Kendisi çok aydın bir kişiydi. Türkiye'nin ilk kadın memurlarındandır. Kocasını da defterdar yardımcısıydı. İkisi de benim türkü okumamı çok destekliyorlardı. Bu arada Fikri Bey de beni çok destekliyordu. O aralar çok okunan bir türkü vardı. "Sabahtan kalktım da ezen sesi var."

Bana o türküyü öğretti ve daha sonra beni Halkevlerine yönlendirdi. Maalesef daha sonradan Halkevlerinin kapatılmasıyla halkın güzel sanatlarla ilişkin bir damarı kesilmiştir. Bunu söyleyebilirim. Yapılan Halk Müziği konserlerine annem ve babam beni de götürürlerdi. Ben de onlara çok özenmeye başlamıştım. Benim Halk Müziğine olan ilgim ve bağlılığım böyle başlamıştır.

- S. AKDENİZ Bu arada eğitiminize devam ediyordunuz değil mi?
- T. DİKMEN Tabii ilkokul bitmiş, ortaokula başlamıştım. Şu anda soyadını hatırlayamıyorum ama İlhan Hanım vardı. Müzik Öğretmenim. Onun havayla çalışan organyum vardı. Onunla sesimin genişliğini fark etti ve birkaç kez arpej yaptırdı.
- S. AKDENİZ Okulunuzun adı neydi hocam?
- T. DİKMEN Karataş Ortaokulu, sonradan lise oldu. Yüzük taşı gibi çok güzel bir okuldu. Tam deniz kenarındaydı. Neyse işte İlhan hoca müziğe çok yatkın olduğumu bana söyledikten sonra babamı çağırıp aynı şeyi babama da tekrarlamış. Babam da "annesi ud çalar ben de söylerim. Evde müzik yapılır ."deyince öğretmenimin ilgisi böylece devam etti. Daha sonra lise yılları geldi.
- S. AKDENİZ Hangi lisede okudunuz?
- T. DİKMEN O zaman İnönü Lisesiydi. Ben okurken adı değiştirilip Namık Kemal Lisesi oldu ve eski adı da Üçkuyular'daki bir liseye verildi.
- S. AKDENİZ Yani şu anda Alsancak'ta Fuar'ın karşısındaki lisede okudunuz değil mi?
- T. DİKMEN Evet, ben orada lise ikide okurken adı değişti. Allah rahmet eylesin orada da bir müzik hocam vardı. Ajlan Atrek Bey. Müziğe olan ilgimi o da fark etti. İlhan hanım gibi o da seslere net bastığımı söylerdi. Yaptığı bütün müzik etkinliklerinde bana yer verirdi. Aryalar, napolitenler okuturdu. Onları da okuyordum ama benim aklım Halk Müziği'ndeydi. Ama yine de o eserleri de okuyordum. Bu arada TRT'de Halk Müziği korusu kuruldu. Sene 1953. Bu arada hem ortaokuldan hem liseden arkadaşım vardı. Durmuş Yazıcıoğlu, Radyonun ilk sanatçılarından. Radyoya gidip gelirken okulda bir koro kurdu. Okul yönetimi bize okul içinde yayınlanacak bir canlı yayın hakkı verdi. Müzik derslerinde öğrendiğimiz eserlerden oluşan canlı yayını, haftada iki gün okul içinde bir buçuk saatlik öğle tatillerinde yapardık. Okulumuz tam gündü. Bahçede herkes bizi dinlerdi. Arada bir de bahçede dinletiler yapardık. 1953 yılında Mustafa Hoşsu Bey Muzaffer Sarısözen tarafından TRT'deki

Halk Müziği korosuna şef olarak görevlendirilmiş. Yayınlar canlı yapılıyordu. Bizi TRT'ye davet ettiler. Halk müziği koromuz ve okulun diğer korosu birlikte canlı yayına katıldık. Sene 1953 ya da 1954'tü. Çok değil, üç dört türkü okuduk. Durmuş bir gün dedi ki *"sen Türkçe'yi çok güzel konuşuyorsun ve sesleri güzel basıyorsun. Bunu Hoşsu Hoca da fark etmiş. Hoşsu hocaya velayet verilmiş. Koroya eleman alınacak Sen de başvurmalısın"* dedi ve benim dilekçemi elleriyle teslim etti.

S. AKDENİZ Hocam kaç yılında oluyor bu olay?

T. DİKMEN 1955'de. İmtihan günü açıklandı ve ben sınava girdim. İmtihan heyetinde Arif Sami Toker, Mehmet Kasabalı vardı. Bir türkü söyledim. Bayağı da güzel söyledim. Başka bir türkü daha istediler. Okudum. Halkevi'ndeki çalışmalarda da türküler öğrenmiştim. O sınava otuz beş kişi ses müracaat etmiş. Beş kişi kazandık. Bedia Akartürk ve ben ses olarak, Abdurrahman Yörüktümen de mey sanatçısı olarak sınava kazandı. Kendisi ümmiydi. Okuması yazması yoktu ama çok iyi bir repertuarı vardı. Bir de Özkan diye bir arkadaşımız vardı ve biri daha vardı bağlama çalardı. İşte dört beş kişi kazandık. Koronun önceki eleman sayısı dört beş kişiydi. Özkan, ben ve Bedia da eklendik.

S. AKDENİZ Bu kadrolu sanatçı sınavı mıydı?

T. DİKMEN Hayır. Radyoya gittiğimiz gün için para alacaktık.

S. AKDENİZ Bu arada siz liseye mi gidiyordunuz?

T. DİKMEN Lise bitmişti. Bana altı ay kadar para vermediler. Bu arada Ediboğlu'nun beyi müdür tayin edildi. Şu meşhur şiir var ya, "Catal karam Çingenem" şiirini yazan Ediboğlu'nun beyi. Ben de Bedia'ya 5 TL verilip bana verilmediğini anlatınca duruma çok üzüldü ve çözüm bulmak için elinden geleni yaptı. Dünya efendisi bir beydi. O sırada ben hem belediyede çalışıyordum hem de radyoda çalışıyordum. Çözüm için Hoşsu hocayı ve muhasebe memurunu çağırdı. Benden başka kadrolu kimse yok nasıl olur da gelen tahsisat üleştirilmiyor dedi. Askere giden bir arkadaşın maaşını bana verdiler. Maaş almaya başladım. 585 kuruş her program başına almaya başladım. Hoşsu hoca bizi programlara davet ediyor ve dersler de yapıyordu. Hoşsu Hoca benim veli nimetimdir. Ne öğrendiysem ondan öğrendim. Üzerimde çok emeği vardır.

S. AKDENİZ Benim üzerimde de emeği çok büyüktür. Sağ olsun. Çok severim kendisini.

T. DİKMEN Sağ olsun. Hoşsu hocanın şefliğinde, Atlı Spor Kulübü'nü yönetiminin toplantı salonunda küçücük bir yerde misafirli canlı yayın yapılıyordu. Biz de o yayınlara katılıyorduk. Atlı sporun ahırları da prova odası, memur odası falan olmuş. Stüdyoda hem beste müziğinden hem bizden saz çalanlar vardı. İtiş kakış oturuyorduk. Programda bir spiker arkadaş vardı. Misafirlere bilmece soruyordu. Genç bayanlardan birini kaldırıp cevabını bilip bilmediğini sordu. O da bilmediğini söyledi.

Misafirlerden hiç kimse bilmeceyi bilemedi. Spiker arkadaş bize dönerek bilmeceyi bilip bilmediğimizi sorunca ben elimi kaldırdım. Kaldırmaz olaydım. Cevabı söyleyince beni tebrik ettiler. Spiker soruyu daha önceden bilemeyen bayana "biz yine de size bir hediye verelim hangi şarkıyı ya da türküyü istersiniz?" deyince, bayan da "bilmeceyi bilen beyden bir türkü isterim" deyince elimiz ayağımız birbirine dolandı. Daha ilk kez canlı yayına girmişim. Canlı yayındayız, hiç provamız yok ve ben daha hiç solo yapmamışım. Ne yapacağımız bilemedik. Hoşsu hoca bana bakıyor. Onun bize öğrettiği bir Şarköy türküsü vardı. "Al mendili mendili kız sever karanfili". Yavaşça hocaya o türkünün adını söyleyince hoca rahatladı. Sazlar başladı re üzeri çalmaya ama hâlbuki ben la üzeri okuyorum ama yapacak bir şey yok. Ben başladım okumaya. "Al mendili mendili" diye ama sanki yaşlı bir adam okuyor, ses boğuk boğuk çıkıyor. Son derece pest. Hatta benim hanım da o zaman dinlemiş ama daha biz tanışmıyorduk Radyoyu hiç kapatmamış. "Nereden bulmuşlar bunu" demiş. İşte böylece ilk solomu yapmış oldum.

- S. AKDENİZ Peki, hocam sözleşmeli kadroya ne zaman geçtiniz?
- T. DİKMEN 1953'ten sonra, yapılan ilk sözleşmeli kadro sınavında kadroya geçebilirsiniz dediler. İstisna akitli sözleşmeli kadroya geçmek için belediyedeki işimden istifa ederek kadroya geçtim. Sene 1962 falandı galiba. Artık belli bir maaş almaya başladım. Radyoya girdikten sonra ayrılincaya kadar ayda dört solo yapan sanatçı vasfını taşıdım. Bize Necdet Varol radyo müdürü olunca, Konservatuar yeni açılmıştı.
- S. AKDENİZ Bizim Konservatuar mı? Dokuz Eylül Konservatuarı mı?
- T. DİKMEN Dokuz Eylül. Şu anda Orduevini biraz geçince tiyatro var ya, o mevkide açıldı.
- S. AKDENİZ Evet biliyorum. Ben Kız Lisesi'nde okurken önünden geçerdim. Evet, Dokuz Eylül Üniversitesi'nin Konservatuarı açıldıktan sonra ne oldu hocam?
- T. DİKMEN Necdet Varol oradan birçok hocayla anlaştı. Onlardan ders almaya başladık. Nazime Aybirtek şan hocası olarak geldi. *Bir bahar akşamı rastladım size* şarkısının güfte yazarı Fuat Edip Baksı edebiyat hocamızdı. Kompozisyon hocaları geldi. Feride Barras ve eşi hocam oldular. Üç sene eğitim aldık. Hem de yüksek konservatuar eğitimi aldık. İzmir, İstanbul, Ankara radyolarından çok büyük bir kadronun olduğu, üstatların olduğu, bize ders veren hocaların da bulunduğu bir imtihan heyetinden geçtik. Övünmek gibi olmasın çok büyük bir başarıyla kazandım. Maaşım katlanarak arttı. Kadrolu sanatçı oldum.
- S. AKDENİZ TRT'de hangi sanatçılarla çalıştınız?
- T. DİKMEN Mustafa Hoşsu hoca vardı. Benim üzerimde emeği çok büyüktür, sağ olsun. Durmuş Yazıcıoğlu vardı. Hamit Çine, Alaeddin Seçgel, Şerafettin

Civelek, İbrahim Dallıkavak, Nimet Oğuz ve eşi Zeki Oğuz, Ahmet Çubukoğlu, Osman Türen, Mürüvvet Akkaraca, Mükerrerem Baydar benim dönem arkadaşlarımdı. Benden sonra Serpil Kaya ve eşi Nihat Kaya, Hale Gür, Ahmet Günday, Yılmaz İpek, Meryem Ün ve eşi Necdet Mahir Ün de kadroya girdiler. Onlarla da çalıştık.

- S. AKDENİZ Bedia Akartürk?
- T. DİKMEN Bedia'yla kısa süre çalıştık. O ihtilaldan sonra Ankara'ya gitti.
- S. AKDENİZ Peki, hocam Konservatuarda hocalığa başlamanız nasıl oldu? TRT'de çalışırken mi burada derslere başladınız?
- T. DİKMEN Hayır. Ben 1982'de emekli oldum. Ama müzikle bağımlı hiç koparmadım. İki sene evveline kadar her gün ilk defa okuduğum ya da hiç bilmediğim eserlerden iki tanesini okurdum. 6000 tane repertuar elimden geçmiştir. Radyoda çalıştığım süre içinde iki defa, yaptığı sololarda yeni eserlere sıkça yer veren sanatçı seçildim. Bu çalışma iki defa yapıldı birinde ben seçildim. Birinde de bayanlardan Hale Gür'le ben seçildim.
- S. AKDENİZ TRT radyolarının hepsini kapsıyor muydu bu istatistik?
- T. DİKMEN Tabii. Ankara, İzmir, İstanbul, Erzurum radyoları arasında oldu bu çalışma.
- S. AKDENİZ Ne güzel hep kendinizi yenilemişsiniz. Tabii repertuar çalışmalarınız sürerken Konservatuvarımız açıldı değil mi?
- T. DİKMEN Tabii. Ama ben emeklilikten sonra da bir müddet programlara katılıyordum.
- S. AKDENİZ Öyle mi? Peki Konservatuarda derslere ne zaman başladınız?
- T. DİKMEN 1985'de başladım. 2003'de emekli oldum.
- S. AKDENİZ Okul kurulduktan bir yıl sonra yani.
- T. DİKMEN Evet. Hakan Cevher'in de bulunduğu sınıfa ilk olarak girdim.
- S. AKDENİZ Evet. Hakan hoca, Hülya hoca, Engin hoca değil mi?
- T. DİKMEN Evet, işte o sınıftı. Hoşsu hoca 1984'de geldi. Ondan sonra gelen Halk Müziği hocası da ben oldum. Ben bir yıl sonra başladım. Benden sonra yanılmıyorsam Halk Müziği hocası olarak Hamit Çine geldi.
- S. AKDENİZ Okulda derslere başlamanız nasıl oldu? Davet mi edildiniz?
- T. DİKMEN Dr. Ayhan Sökmen ilk olarak çağırdı. "*Dilekçeni ver, başvuru*" dedi.
- S. AKDENİZ Öyle mi? Benim de solfej hocamdı. Biz de emeği çoktur. Kendisini saygı ile anarım. Okulumuzun kuruluşunda en çok emeği geçen kişilerdendir.
- T. DİKMEN Tabii. İşte Ayhan Bey'den sonra Hoşsu Hoca da beni Refet Bey'e önermiş. Böylece derslere başladım. Uzun yıllar Adnan Polge hocayla aynı odayı paylaştık. Çok sevdiğim bir arkadaşımıdır. Kendisiyle TRT'den tanıştık.
- S. AKDENİZ Hangi derslere girdiniz hocam?
- T. DİKMEN Türk Halk Müziği Solfej ve Nazariyatı, Türk Halk Müziği Repertuarı ve Folklor derslerine girdim.

- S. AKDENİZ Hocam yetiştirdiğiniz öğrencileriniz kimler?
- T. DİKMEN Ayhan Kaftancıoğlu. Dört radyo sanatçısının hocası oldum ve daha sonra radyoya girdiler. Onları ben çalıştırdım ama isimleri şimdi aklıma gelmiyor. Sadece Ayhan aklıma geldi. O da Hoşsu Hoca'dan bana devredildi. Bir de Perihan İpekkentli vardır.
- S. AKDENİZ Onların haricinde bizim okluda yetiştirdiğiniz ve şu anda TRT'de çalışan arkadaşlarımız da var tabii. Sabahattin Gülümser, Ali Çakar, Tuğba Ger değil mi?
- T. DİKMEN Tabii. Hüseyin Turan. Bir oğlumuz daha vardı. Orhan Ölmez. Ankara radyosunda birkaç çocuğumuz daha var.
- S. AKDENİZ Emre Oral burç mu?
- T. DİKMEN Evet. Onlarla çalışan çocuklar da var ama isimlerini hatırlayamıyorum.
- S. AKDENİZ Bu arada Makbule Kaya da sizin öğrencinizdi değil mi?
- T. DİKMEN Tabii. A'dan z'ye onun hocasıyım.
- S. AKDENİZ Hocam günümüzde yapılan TRT programları hakkında ne düşünüyorsunuz?
- T. DİKMEN Şu anda yapılan programları kesinlikle tasvip etmiyorum. Çünkü rahmetli Sarısözen hoca bu işe hayatını verdi. Şimdi ne kanunu kaldı, ne udu kaldı. Hepsi Halk Müziği'nde yapılan müziklerde kullanılıyor. Sakın o sazları sevmediğim düşünülmesin. Bilakis bayılırım o sazları dinlemeye ama Halk Müziği içinde değil. Tambur çalınıyor. Hatta cümbüş bile çalınıyor, çıldırmak işten değil. Bağlama takım olarak yeter. Curadan divana kadar. Kemanelerimiz var, kabak kemanemiz var, hindistan cevizinden yapılmış kemanemiz var, Karadeniz kemençemiz var. Nefesliler desen kıyamet kadar. Saz fakiri miyiz yani. Sarısözen hoca bu müzikleri duysa kemikleri sızlar. İstanbul'da yapılan bir televizyon programında "*Sarısözen'in kemikleri sızlıyor*" dediğimde spiker ne diyeceğini bilemedi ama neyse ki yayınlandı. Bütün sazları bir araya koyuyorlar. Bir ondan bir bundan çalıyorlar.
- S. AKDENİZ Haklısınız maalesef Türk Sanat Müziği'nde de aynı karmaşa var. Arabesk bile okunuyor.
- T. DİKMEN Millete bir yığın parçayı türkü diye dinletiyorlar. Türkü değil özgün müzik o. Gelenek falan kalmadı. Arabesk de çalıyorlar. Arabesk müzik içinde de sevdiğimiz şeyler yok mu var tabii. Mesela Orhan Gencebay'ın yaptığı eserler. Ama bunlara Halk Müziği demesinler yani. Özgün müzik bunlar. Bunlar türkülerin özelliklerini taşıyor ki.
- S. AKDENİZ Hocam hatırladığım kadar çalıştırdığınız korolar da vardı değil mi?
- T. DİKMEN Evet. Çalıştırdığım Amerikan Kız Lisesi üç defa Türkiye birincisi oldu. Öyle ki "*Amerikan Kız Lisesi varsa ve başlarında da Toygun Dikmen varsa hiç yarışmaya girmeyelim*" diyenler vardı. Çok disiplinli bir okuldu. Rafine mensuplarının korosunu çalıştırdım. Aşağı yukarı yedi yıl Tekel

korosunu çalıştırdım. Türkiye’de birçok şehirde büyük alkışlar aldık. Basın yayını çalıştırdım. Adana’da yapılan yarışmada Türkiye ikincisi olduk. Yetkin kişiler birinciliğin bizim hakkımız olduğunu söylemişlerdi. Bunu övünç kaynağı olarak söylemiyorum. Sadece onların düşüncelerini aktarıyorum. Çalıştırdığım korolar münasebetiyle birçok ülkeye de gittim.

S. AKDENİZ Hangi ülkeler?

T. DİKMEN Polonya, Portekiz, İspanya, İrlanda, Hollanda, bazılarına koroyla gittim. Bazılarında Halk Müziği’yle ilgili konuşmalar yaptım. Bazılarına da türkü söylemek için gittim. Yunanistan’ın Girit Adası’nda bir sempozyuma konuşmacı olarak gittim. Bizim klasik kemençeye lir diyorlar ve kendilerine mal ediyorlardı. *“En büyük lir sanatçımız İhsan Özgen’dir”* diyorlardı. Ben de *“nasıl olur da bu çalgı sizin olur. Çalgı sizin, ama Sanatçı Türk. İhsan Özgen de benim arkadaşımdır. Bu bizim klasik kemençemizdir. Bunun birçok çeşidi de vardır. Kabak kemane, Karadeniz kemençesi, Hindistan cevizinden yapılan kemençe. Bu bizim çalgımızdır. ”* Diye bir konuşma yaptım. Çok hararetle bir konuşmadı. 45 dakikalık konuşma süresi vardı. Ben 4 saat konuştum. Böyle ilginç anılarım da var yani.

S. AKDENİZ Gerçekten çok ilginç bir anıymış. 2003’de emekli olduktan sonra neler yapıyorsunuz hocam?

T. DİKMEN Tekel Korosu’nda üç yıl öncesine kadar devam ediyorduk. 4 c maddesi çıkınca bize de yol görüldü. Korolar da bitti. Başka da bir şey yapamıyorum. Emeklilik dönemim pek de iç açıcı geçmiyor açıkçası. Tam rahat edeceğim sırada hastalıklarla uğraşıyorum. Şeker hastasıyım, yüksek tansiyon hastasıyım, baş dönmesi problemim var. Son yıllarda iki önemli hastalık geçirdim. Biri zatürre idi. Bir de böbrek ameliyatı geçirdim. Böbreğimin biri alındı. Sonra da pek doğrulamadım. Yine de şükrediyorum.

S. AKDENİZ Tabii. Size çok düşkün, çok anlayışlı bir eşiniz var. Torunlarınız, kızlarınız, oğlunuz var. Onların varlığı bile size yetiyordur herhalde?

T. DİKMEN Tabii. Üç torunum var. İki erkek bir kız. Biri iç mimar oldu bu sene. Daha diplomasını alamadı ama. Biri ilköğretimi bitirdi. Bir oğlan daha var. Fırsat bulursam kızımın maçlarını seyretmeye gidiyorum. Kendisi hakem, spor hocası aynı zamanda. Burada halk oyunları bölümü açıldığında yapılan sınav heyetindeydi. Diğer kızım da TRT’den bu yıl emekli oldu. Daha doğrusu iki gün önce emekli oldu. Ege Üniversitesi’nin kurduğu radyo ve televizyonunda yönetim karosunda yer almaya başladı. Oğlum Türkiye’nin en büyük kurumlarından birinin yöneticiliğinden emekli oldu. Bir gelinim var çok hanım hanımcık çok severim. On yedi on sekiz yılda kooperatif yoluyla aldığımız bir

- yazlığımız var Özbek'te. Atınç hocayla birlikte aldık. İnşallah o da iyileşir de gelir yanımıza. İki senedir senenin dört ayını orada geçiriyoruz.
- S. AKDENİZ İnşallah Allah Atınç hocama da size de sağlık versin. Emekliliğinizin keyfini sürün.
- T. DİKMEN İnşallah. Eşim olgunlaşma mezunu olmasına rağmen büyük hata yaptım ve çalışmasına izin vermedim. Benimle birlikte zor ve sıkıntılı günler geçirdi ama bana her zaman destek oldu. Çocuklarımın çok iyi yetişmesinde büyük rolü vardır. Allah herkese benim eşim gibi bir eş versin.
- S. AKDENİZ Ne mutlu eşinize, kıymetini biliyorsunuz. Hocam çok teşekkür ederim. Gerçekten bilmediğimiz birçok yönünüzü öğrenmiş oldum. Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?
- T. DİKMEN Estağfurullah. İnşallah başını ağrıtmamışumdur. Hayat hikâyemi biliyorsun artık. Konuşmamızı bitirmeden öğrencilerime bir tavsiyem var. Bir gün bile dersime geç kalmadım. Ayağım kırıldı alçıya aldırıp okula dersime yetiştim. Bir gün bile dersime sakallı gelmedim.
- S. AKDENİZ Tabii hocam bilmez miyim? Bu sizin mesleğinize gösterdiğiniz saygıdan kaynaklanıyor.
- T. DİKMEN İnsana saygı çok önemlidir. Serapçığım konservatuar hariç birçok bölümde derse girdim. Ziraat, tıp, eğitim, iletişim... Çoğunun yaşı benim üçte birim kadardı. Ama binlerce öğrencinin birine bile saygıda kusur etmedim. Onlardan da hiçbir saygısızlık görmedim. Hala birçok öğrencim arar hatırımı sorar. Sadece sizden değil. Diğer fakültelerden bile arayanlar var.
- S. AKDENİZ Ne mutlu size. Herkese nasip olmaz. Bu yüzden bizim için önemlisiniz. Ben öğrenciliğimde sizin öğrencilerle olan iletişiminize hayranlık duyardım. Tanıdığınız tanımadığınız her öğrenciye selam verirdiniz. Bir hocamız tarafından verilen sıcak bir selam hepimizi çok mutlu ederdi.
- T. DİKMEN Serapçığım Hatayî'nin bir dörtlüğü vardır. Bu benim hayat felsefemdir. İstersen görüşmemizi bununla bitirelim.
- HATAYİ HAL ÇAĞINDA
HAK GÖNÜL AL ÇAĞINDA
YÜZBİN KÂBE YAPMAKTIR
BİR GÖNÜL AL ÇAĞINDA
- S. AKDENİZ Hocam gerçekten de sizi anlatan bir dörtlük. İnşallah uzun yıllar ailenizle mutlu, sağlıklı günler geçirirsiniz. Kendi adıma ve bütün öğretim görevlisi arkadaşlarım adına, üzerimizdeki emekleriniz için sonsuz teşekkür ederim.
- T. DİKMEN Ben teşekkür ederim.